

betale beløbet. Jeg meddelte den pågældende, at han kunne indbringe sagen for amtet, hvilket han gjorde. Amtet tiltrådte udvalgets afgørelse, hvorefter han klagede til mig over denne afgørelse. Jeg orienterede mig om sagen og udtalte, at de foreliggende oplysninger ikke gav mig grundlag for at antage, at jeg kunne kritisere amtets afgørelse.

En klage over, at en kommune til dækning af en skatterestance havde foretaget udpantning i en varemotorvogn, oversendte jeg til skattedepartementet, der efter indhentet udtalelse fra vedkommende kommune meddelte klageren, at det ikke fandt grundlag for at foretage videre. Klageren henvendte sig på ny til mig, og efter at jeg var blevet gjort bekendt med kommunens redegørelse, meddelte jeg ham, at departementets undersøgelse ikke kunne give mig grundlag for kritik.

Endelig har jeg henvist en klage over en bygningskommission til boligministeriet, der efter at have modtaget en redegørelse fra kommissionen meddelte vedkommende, at det ikke fandt grundlag for at foretage videre. Klageren rettede på ny henvendelse til mig, og efter at jeg havde orienteret mig om sagen, meddelte jeg, at det ikke kunne antages, at der ved ministeriets behandling af sagen var begået fejl, der kunne give anledning til kritik.

3. Formulering af en eventuel bestemmelse om ombudsmandens habilitet og om konstitution af en stedfortræder.

I en skrivelse af 6. marts 1958 (refereret

i min beretning for 1957, side 14-15) til justitsministeriet anførte jeg bl. a.:

„Ombudsmandsloven indeholder ikke nogen bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes i tilfælde af, at ombudsmanden på grund af sygdom, bortrejse o. lign. midlertidig er forhindret i at varetage sit embede, ligesom der mangler bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, dersom ombudsmanden må anse sig for inhabil ved behandlingen af en konkret sag. Af hensyn til, at embedets forretninger kan videreføres uhindret i sådanne tilfælde, anser jeg det for meget ønskeligt, at der tilvejebringes hjemmel for, at ombudsmandens funktioner under hans midlertidige forfald kan udøves af embedets kontorchef.

Jeg skal derfor henstille, at ministeriet stiller forslag om, at der som nyt stk. 2 i ombudsmandslovens § 13 optages følgende bestemmelse:

„Dersom ombudsmanden på grund af sygdom eller bortrejse, eller fordi han skønner sig inhabil i behandling af en bestemt sag, er ude af stand til at udøve sit hverv, kan han bestemme, at embedets kontorchef midlertidigt helt eller delvis skal udøve hans funktioner i henhold til nærværende lov. Ombudsmanden skal straks give folketinget underretning om sine beslutninger i henhold til foranstående.“

Jeg kan fortsat henholde mig til denne formulering.

Stephan Hurwitz.